

Leon Levițchi – Archive

3.

O întâmplare cu țigani

Nuvelă

1955

O ÎNTÂMLARE CU ȚIGANI.

Ediție
facsimil

Editat de

C. George Sandulescu

și

Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

vineri 16 februarie 2018

Comunicat de Presă

Ediție online

Contemporary Literature Press,

sub auspiciile următoarelor foruri: **Universitatea din București, The British Council, Institutul Cultural Român și Uniunea Scriitorilor din România**

Anunță publicarea volumului

Leon Levițchi – Archive (LLA)

LLA 3

O întâmplare cu țigani

Nuvelă

1955

Ediție facsimil

ISBN 978-606-760-137-4

Editat de C. George Sandulescu și Lidia Vianu

Anul acesta se împlinesc 100 de ani bătuți pe muchie de la nașterea Profesorului de limbă și literatură engleză Leon D. Levițchi. ESTE CENTENARUL LEVIȚCHI.

*

Ce este Anglistica? Este pur și simplu absolut tot ce se leagă nu numai de limba, ci și de literatura engleză, în timp și spațiu (în timp, de la Beowulf la Harold Pinter, iar, în spațiu, de la gramatica substantivului până la lexicografie).

Ca să fii anglist adevărat, trebuie să cunoști bine nu numai literatura, ci și limba – structura limbii. Să ne gândim acum la cei care l-au precedat pe Leon D. Levițchi la conducerea științifică reală a Catedrei. Nu au fost decât trei: Dragoș Protopopescu, Ana Cartianu și Klinka – după spusele studenților, născut la Calcutta. Cum se face că niciunul dintre ei nu avea cunoștințe de structura limbii? În plus, erau toți trei specializați în porțiuni ale anglisticii: Dragoș Protopopescu – în franțuzisme, Ana Cartianu – în literatura secolului al XIX-lea, iar Klinka era un foarte bun traducător, dar numai din

română în engleză. Important este de subliniat aici că Profesorul Levițchi acoperea în detaliu întreaga arie a anglisticii în sensul german al cuvântului. Aceasta este rațiunea pentru care el singur a fost deschizător de drumuri. Iată de ce el rămâne singurul și cel mai important dintre toți.

*

Nu ușor, ba chiar cu greu, reușim în sfârșit să publicăm o serie de documente private ale remarcabilului anglist mort tânăr pentru un intelectual, la numai 70 de ani (1918-1991), chiar când pusese tocul jos – terminând ultimul dicționar pe care ajunsese să-l mai scrie.

Nu avem nevoie să facem o prezentare a Profesorului Leon Levițchi, fiu într-o serie neîntreruptă de 17 preoți. Poate am avea material de publicat de zece ori mai mult decât reușim.

Să ne ajute Dumnezeu să publicăm cât mai mult, cu scopul de a întregi complexa sa personalitate. Mulțumim din inimă familiei Levițchi pentru ajutorul dat, și urăm spor cititorilor acestor stranii documente.

C. George Sandulescu

Leon Levițchi – Archive (LLA)

LLA 1	Leon D. Levițchi (1918-1991)	4 decembrie 2013	http://editura.mttlc.ro//lla-1-leon-levitchi.html
LLA 2	Ironia lui Byron.
<i>Teza mea de licență.</i>
1941.	2 februarie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-2-ironia-byron-teza-licenta.html
LLA 3	O întâmplare cu țigani
1955	16 februarie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-3-o-intamplare-cu-tigani.html

Leon Levițchi – Archive

3.

O întâmplare cu țigani

Nuvelă

1955

O ÎNTÂMPLARE CU ȚIGANI.

Ediție
facsimil

Editat de
C. George Sandulescu
și
Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

ISBN 978-606-760-137-4

© L. Levițchi

Copertă, redactare și tehnoredactare
Lidia Vianu

Postare: Cristian Vîjea

Imaginile de pe copertă: Leon Levițchi. Titlul, olograf.

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

Leon Levițchi – Archive

3.

O întâmplare cu țigani

Nuvelă

1955

Ediție facsimil

Editat de

C. George Sandulescu

și

Lidia Vianu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

1

Manuscris

Leon Levițchi: O întâmplare cu țigani

17. VII. 1955 – 18. VII. 1955. București.

Parte dintr-un caiet dictando, foi scrise pe o singură față (cu excepția primeia), cu creionul.

Titlul este scris cu pastă albastră.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

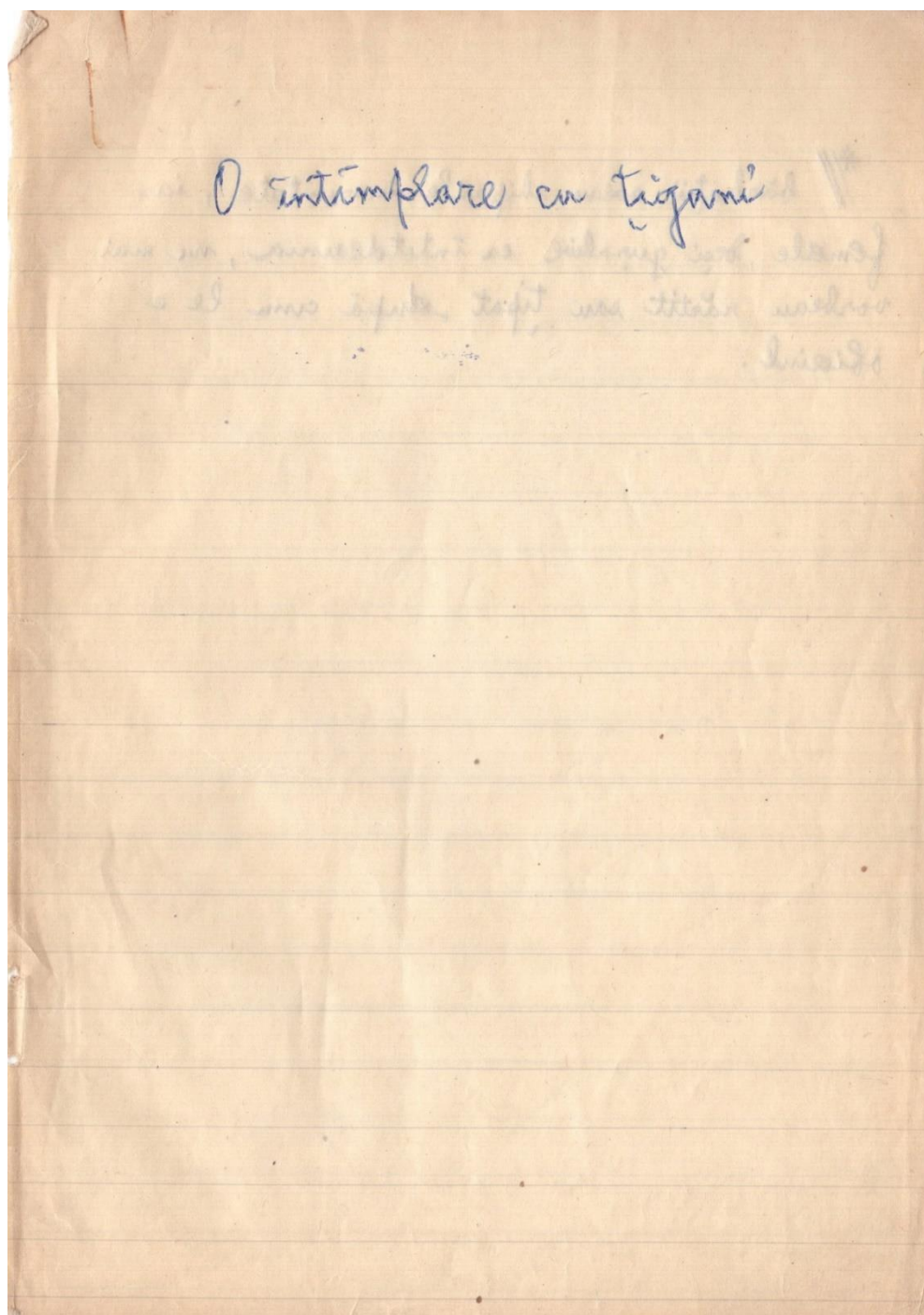
Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

2

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

17. VII - 1955.
18. VII - 1955.
Buc.

O ÎNTÂMLARE CU ȚIGANI.

Într-o tabără de țigani zălatari pregătite la marginea unui sat ucrainean de stepă era mare îngrijorare în dimineața aceea de octombrie: // Copilul Iarinkăi, după două zile și² nopți de friguri nu biruise boala și trupul și fața lui, și așa prea firave pentru un băiat de șapte ani, se plăguseră de tot, acoperite de o roșeață mofinească. Degeaba stărnise credința că din pricina felului de viață a-cel-luc, bătute de vânturi și ploii sau arși de soarele năpraznic, țiganii nu se îmbolnăvesc ca ceilalți oameni; sau că, îmbolnăvindu-se, se vindecă te-nisi cum, căzând orznic în patru picioare, ca pisica; sau, iomăși, că în astfel de împrejurări, ei din preajma bolnavului sau obetea lor, câtă este, rămân nepăsători ca mii vroiti din pulberea nefirăntelor drumuri pe care le străbat. Copilul

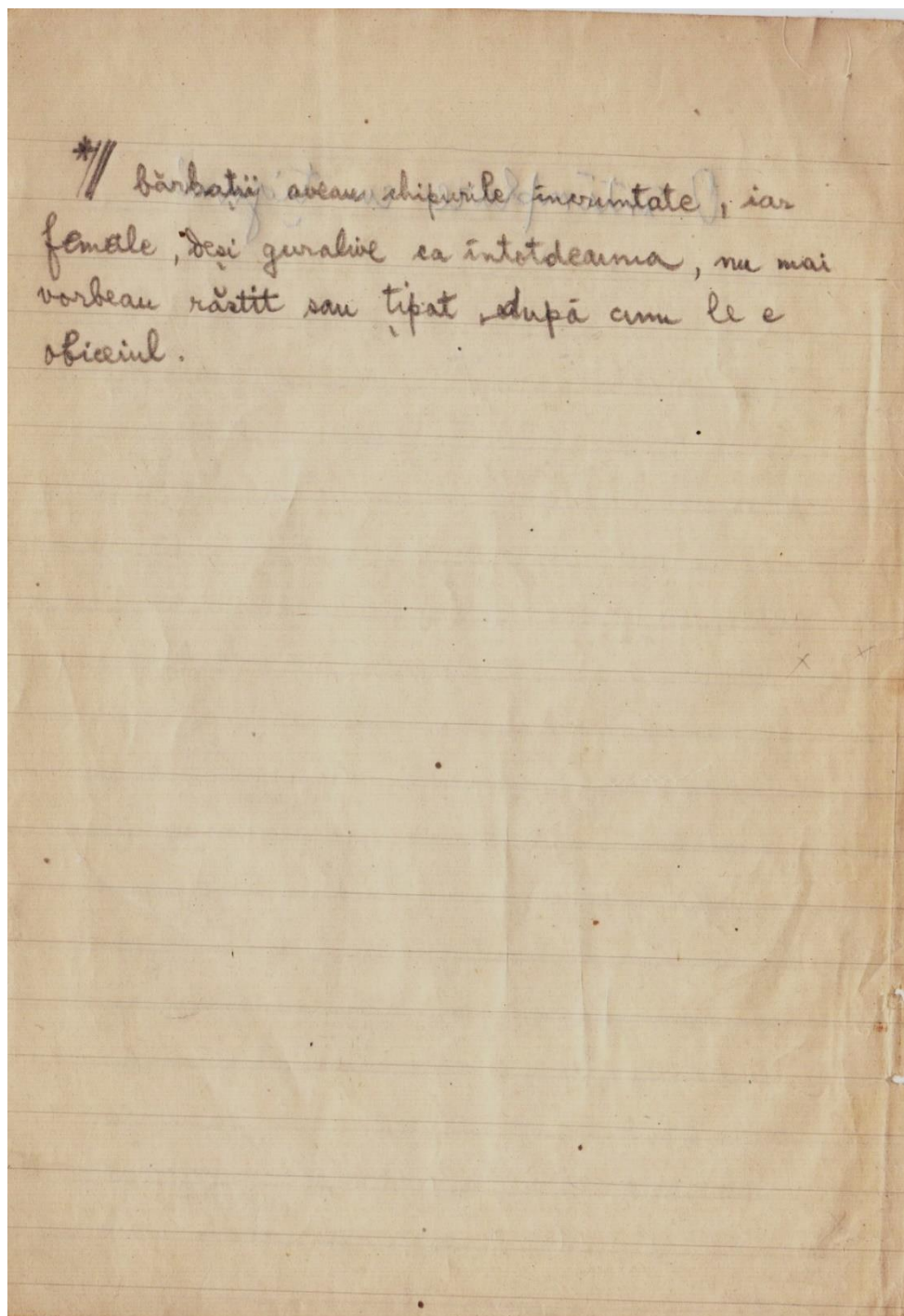
Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

4

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi — Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

5

Taninkăi era grav bolnav și oblojelile ei sau
descîntecurile celei mai pricepute cîntătoare a
taberei nu ajutaseră la nimic; iar gîndurile
fricoase ale mamei, printre care se răzletise
ca un cret UUU și gîndul înfricoșător
al morții, înfioraseră mai întîi satra, apoi
satra vecină, apoi întregul sălas.

"Trebuie să te duci după doctorul", spuse
Bulibasa, uitîndu-se mîncîm la
pîpa arămie pe care o scuturase, ^{apoi la pîpa de sub craniu} dar știînd
că dintre toți țiganii strînși în satră o
să-i răspundă Lăisoș. Tatăl băiețului stătea
în picioare, cu brațele înmîncate, pierdut
și el în gînduri neputincioase, ca în tot timpul
priveghinilor de peste noapte.

"Mă duc", răspunse el. "La Elisabetograd?"

"La Elisabetograd" făcu moșneagul. "La
primul tren. Să-i dau bani flăcăului", adăugă
el și forfota hăa locul țărăni
din satră. Barbatii se scotociră prin chimire și

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttl.ro>

The University of Bucharest. 2018

femeile alergară spre satele lor. Peste câteva minute, Ianoș avea banii trebuitori pentru drum și doctor și doctorii.

Își sărută băiatul pe fruntea mizită de sudoare, o privi negritor pe Iaminka și fără să scoată o vorbă îsei din cort.

Prin poșcaiul de brumă al dimineții, cișmele lui neobisnuit de mari // păsăra mai întâi rar și apăsut, ~~lăsând urme neobisnuite de mari~~ apoi din ce în ce mai grăbit. Când era aproape de gară, Ianoș alerga. Se opri în fața ghișeului și întrebă de primul tren spre Elisabetograd.

"Peste patru ore - personalul", i se răspunse.

Ianoș se cutremură și strânse din dinți; cumpăni o clipă, dar nu văzu nici o ieșire. Judecă apoi pe îndelete și iar nu văzu nici o ieșire; parcă îi prinsese cineva gândurile într-o menghine(a). Se învârti prin sala de

asteptare a găzii și văzu doi țărani care vorbeau de una, de alta. Țiganul se așază pe bancă lângă ei și-i întreabă:

"Măi oameni buni, nu știți să-mi spuneți și mie de un doctor priceput la copii în Elisabetograd?"

Unul din țărani își trase căciula mitroasă pe ceafă.

"Ți-e bolnav dăncineul?" îl întreabă el pe jumătate mucehit, pe jumătate vestimentat, cum e felul țărănilor ucrainieni. "Păi, du-te la Volkov - îl cunoaște tot orașul. Ai mai fost la Elisabetograd până acum?"

"Nu", răspunse Ianos. "În ce parte vine?"

Țiganul făcu cu mîna înspre dreapta.

"Să te duci la spitalul de lângă gara orașului și acolo oo să-ți spună unde să te duci."

Ianos mai vorbi cât mai vorbi cu țiganul și făcîndu-și socoteala că ar

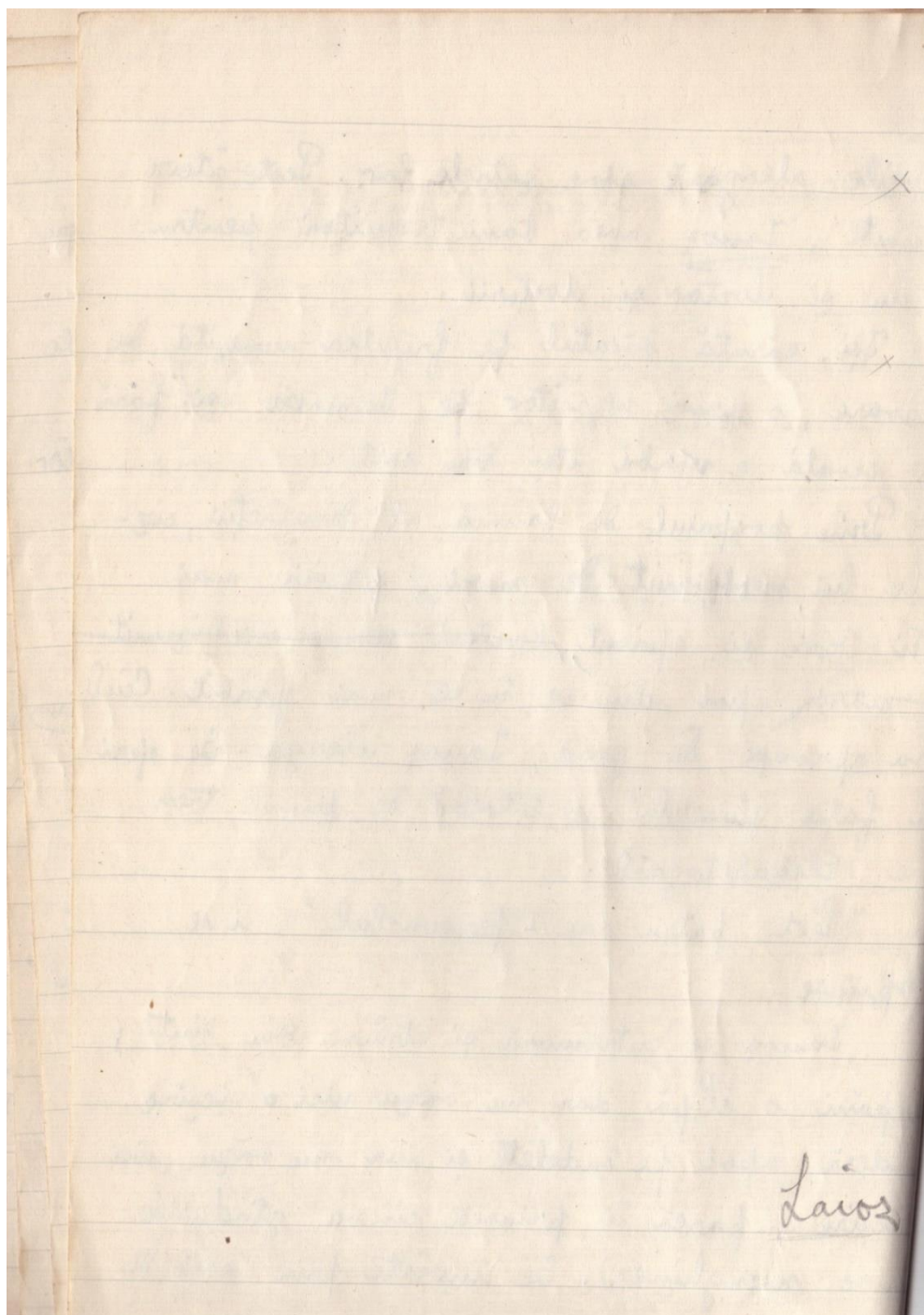
Leon Levitchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

8

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi — Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

9

putea să-și cumpere bilet, bătut la ghișeu ~~care~~
~~între timp se închisese~~
"Biletele se vând cu o jumătate de oră
înainte de plecarea trenului", îi ~~se~~ răspunse o
voce răgușită și plictisită de bărbat.
Patru casuri! O postată de vreme ne-
săturată ca vesnicia, dar la fel de lungă ca și
ea...
Încercă să se așeze din nou pe o bancă, dar
nu avea astimpăr. Iesi pe peron.
Peronul era pustiu iar sinele de cale ferată
se lipseau ^{singurate} ~~în depărtare~~ sub razele soarelui
de dimineață, legându-se de Elisabetograd
ca niște funigii. Ceva mai departe, pe o
linie secundară, câteva vagoane de marfă,
patru prinse între ele și unul răzlit. Pe
linia a treia, o locomotivă care vărsa
valuri de fum negru pe coș.
Lăptos de apropiu sfios de mecanic, un
bărbat tucurii ca și el, dar din pricina

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi — Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

10

locomotivei și a cărbunelui, nu a mamei și
neamului.

"Uncheșule", întrebă el, "e departe pînă
la Elisabetograd?"

Mecanicul îl măsura cu privirea; apoi
aceasta i se opri mai cu seamă asupra pleților
negre ca lignitul și respirându-se de o parte
și alta a fetei sa smicelele sălcuilor
plîngătoare de lîngă și elsteul pe lîngă
care trecea de atîtea ori cu trenul; asupra
shipului smead, dar frumos; asupra rubastei
albe și înflorate, prinsă cu un brîu lat.

"Tre-m seas și zimătate cu trenul",
răspunse el. "Vrei să te duci într-aiolo?" Și
Lăuș îi povesti necazul.

"Să știi că ai noroc", răspunse mecanicul.

"Una-te lîngă mine — plec cu locomotiva într-ai-
colo peste zece minute."

Lăuș îl privi ca unul care nu înțelege.

"Ce mai stai?" îl întrebă mecanicul. "Sus!"

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

"Mă ure pe cărbuni doară e nevoie", spusese țiganul, luminându-se la chip.

"Cabina e și ~~să~~ destul de neagră", glumi mecanicul, "nu mai ai ce înneghi. Hai, urcă-te. Eu mă duc puțin pînă în ~~afară~~ gară să iau niște vodcă."

Laios se urcă în cabina locomotivei și selipirea de ~~arabă~~, argint și aramă a roților și furubazelor îi atrase privirea lui de zător prișcut. Puse mîna pe o manivelă, mișcîndu-se pe o parte și alta rama unui cadran, ochi cu grijă gura suptorului încins, iar cînd dădu să se apropie de o altă manivelă, făcu un pob grait, cizma îi alunecă și țiganul se opinti cu toată puterea brațului de pîrghie.

Monstrul de fier și otel roase nu geamăt înăbușit și ca trezită dintr-un somn greu, se urni. Împăimîntat, țiganul se culcase de jos și se repezi la pîrghie, apă-

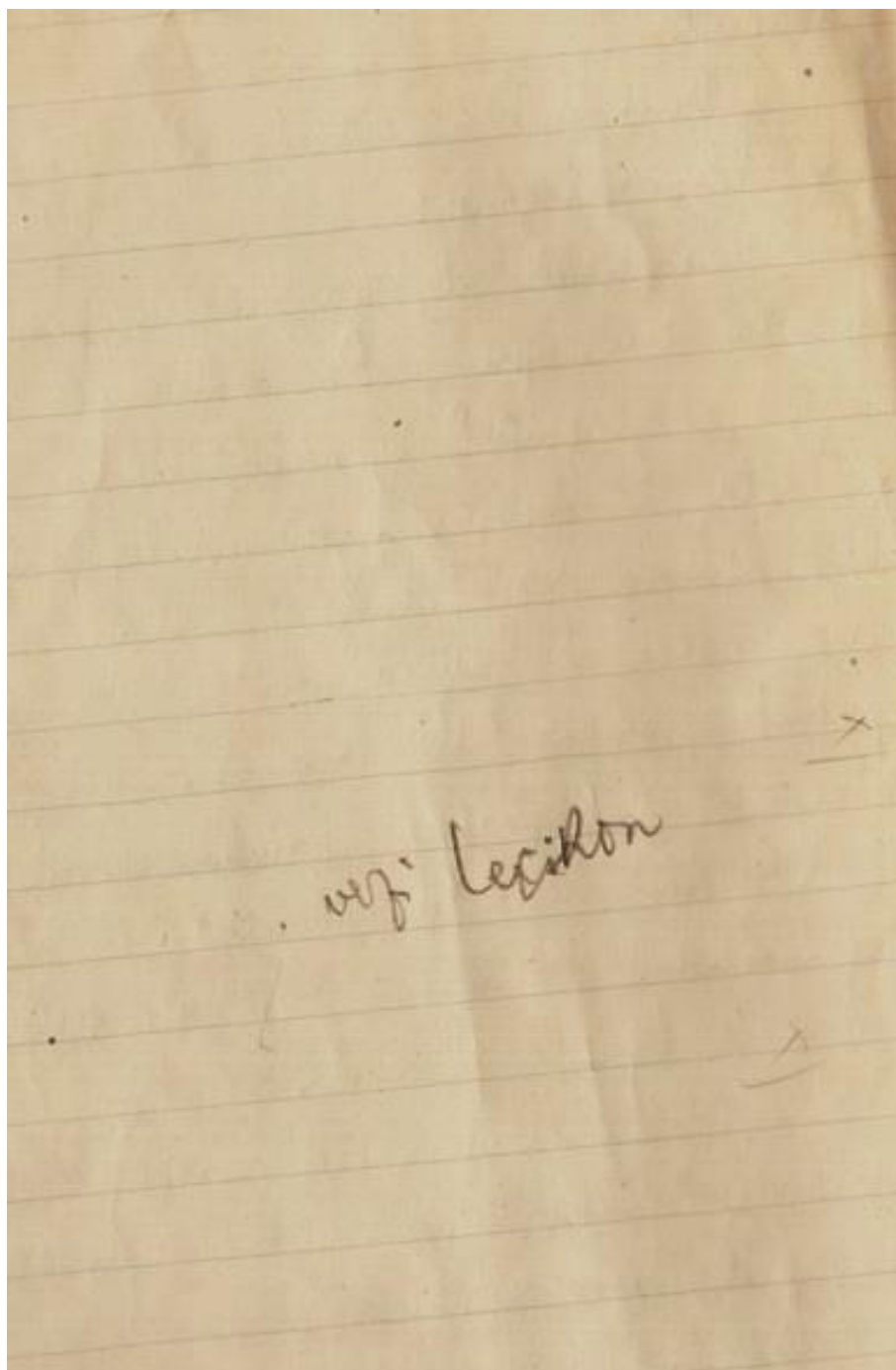
Leon Levitchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

12

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levitchi — Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

13

sînd-o în sus; locomotiva se zburci atunci
ca un cal năraș, trîntindu-l ~~pe~~
pe podea, și pomînd grăbit la drum. Laios
privi deznașdăjduit înspre gară - nu se
vedea tipenie de om, iar mecanicul, pe semne,
și-bea liniștit vodcă. Ba nu! Tatăl pe
peron, alergînd ca de frica morții înspre
locomotivă - a sărit peste sine - se
simplică - a căzut - se ridică - fugă
rupînd pămîntul. Pe peron au apărut și
alți oameni - îi fac semne - chină-
strigă ...
~~Tatăl~~ ^{Deprimată,} ~~Madamie.~~ ~~Defăcută din chingi,~~
locomotiva alarga mai repede decît omul,
ca un ~~plutea~~ uriaș pînjen negru
după pradă, pe firele depănate parcă
din propriul ei trup.
II.
O sudoare rece se asternuse peste fruntea
și fata lui Laios, iar inima îi bătea cu
putere. Gîndul că ar fi putut sări de pe

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

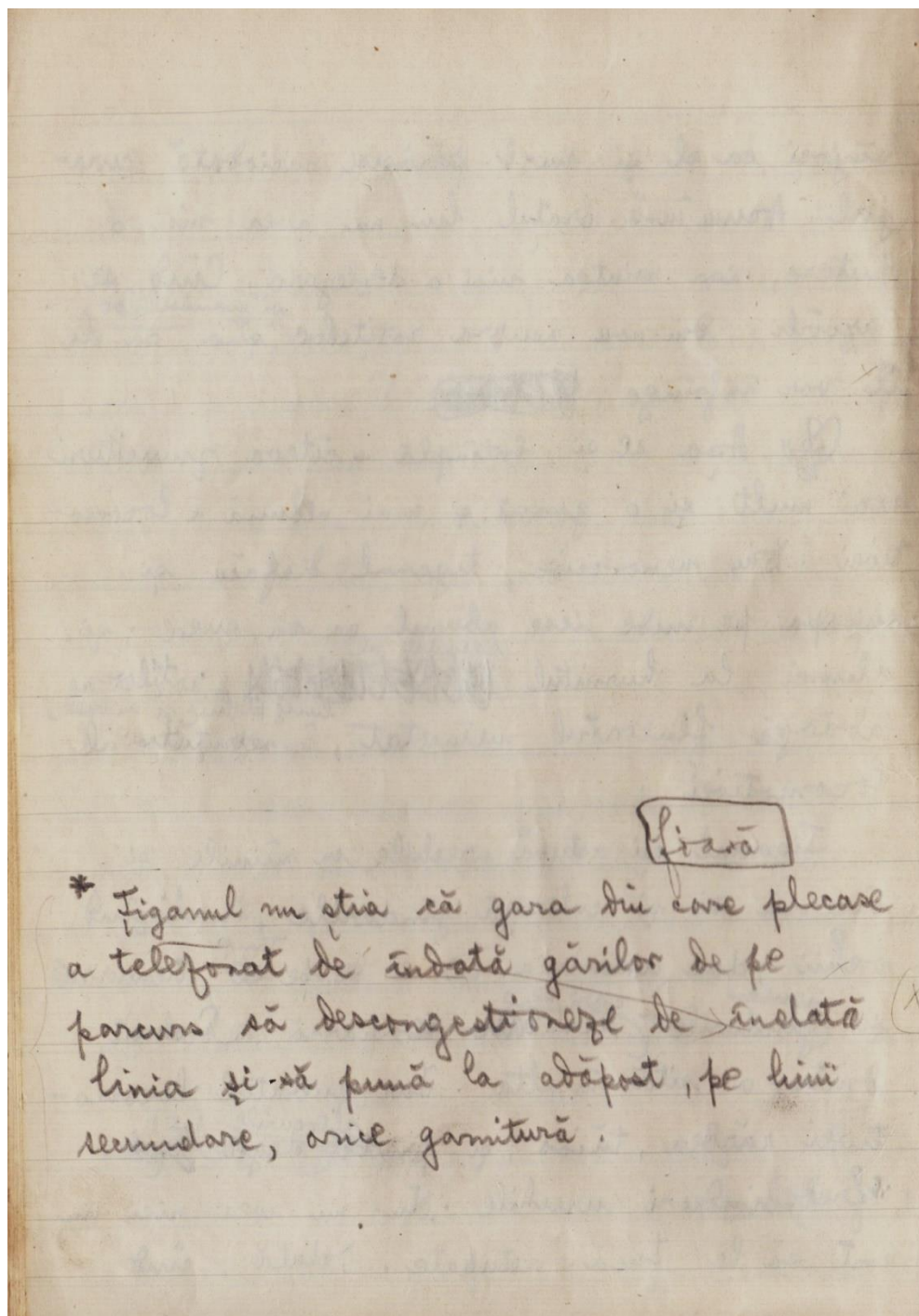
Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

14

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttl.ro>

The University of Bucharest. 2018

Locomotivă îi veni prea târziu; dară ar fi
sărit aerul și-ar fi frânt, negreșit, gîtul.
Dar pară ar fi făcut asta de la început?
Lăis, nu era nici fricos, nici lăș. Cum
putea să lase locomotivă de capul ei? Dar
parcă așa era altfel? Monstrul de otel și
fier, născut de oameni, își bătea joc
de el ~~Ullul~~ - așa cum prin faimarele băbi
Amica corda de mătura, capătul perterii mai
mari deit ale omului, își bate ^{apoi} joc de acesta.

Și totuși, groaza intrase în țigan; o
groază a trupului și a sufletului, întoarcete
deavala - pe semne pentru că nu mai
auzise de o astfel de întâmplare și nu știa,
omenește, ce putea să facă. Auze de vâși
și lupi - știa că împotriva acestora este
scăpore; el însuși se luptase la trîntă cu
un fui de urs, mîndra în pădurile de
lîngă Briansk, și-l biruise; luptase
împotriva apei sau a unor oameni mai

vîngîşi ca el şi nu-l părăsise micidată cura-
jul. Acum însă bratul lui nu avea nici o
putere, iar mintea nici o deslegare. Cînd se
azvîrli din nou asupra rotitelor ^{şi manivelor}, stîră că de
îl vor înfrînge. ~~El se~~

Aşa se şi întâmplă - cîteva zvonituri
 mai mult şi o goană şi mai nebună a loco-
 motivei. Din nenorocire, tiganul defăcu şi
 supapa pe unde iese aburul ca să sune; şi
 atunci la hurnitul ^{sărit al} ~~locomotivei~~ roţilor se
 abătîă fluvatul uîncetat, ^{lung şi lung ca un vînt} ~~în~~ servitator al
 locomotivei.

Țigănul își astupă urechile cu mâinile și încercă să-și culeagă gândurile, închizând ochii; dar așezarea câinii de pe ^{trup} ~~se~~, tremurarea și ^{carnea} ~~gândurilor~~ ^{care se} ~~cerneau~~ -~~ă~~ parcă, nedăruit, dintr-o sită în alta. Iar subratul locuo-
tivei răzbea, tăios, și printre ^{stăpînurile} ~~prindea~~ degete ~~le~~ ^{le} ~~și~~
fredelindu-i urechile. Nu-^{și} avea nici un
rost să le țină astupate. Odată, cînd

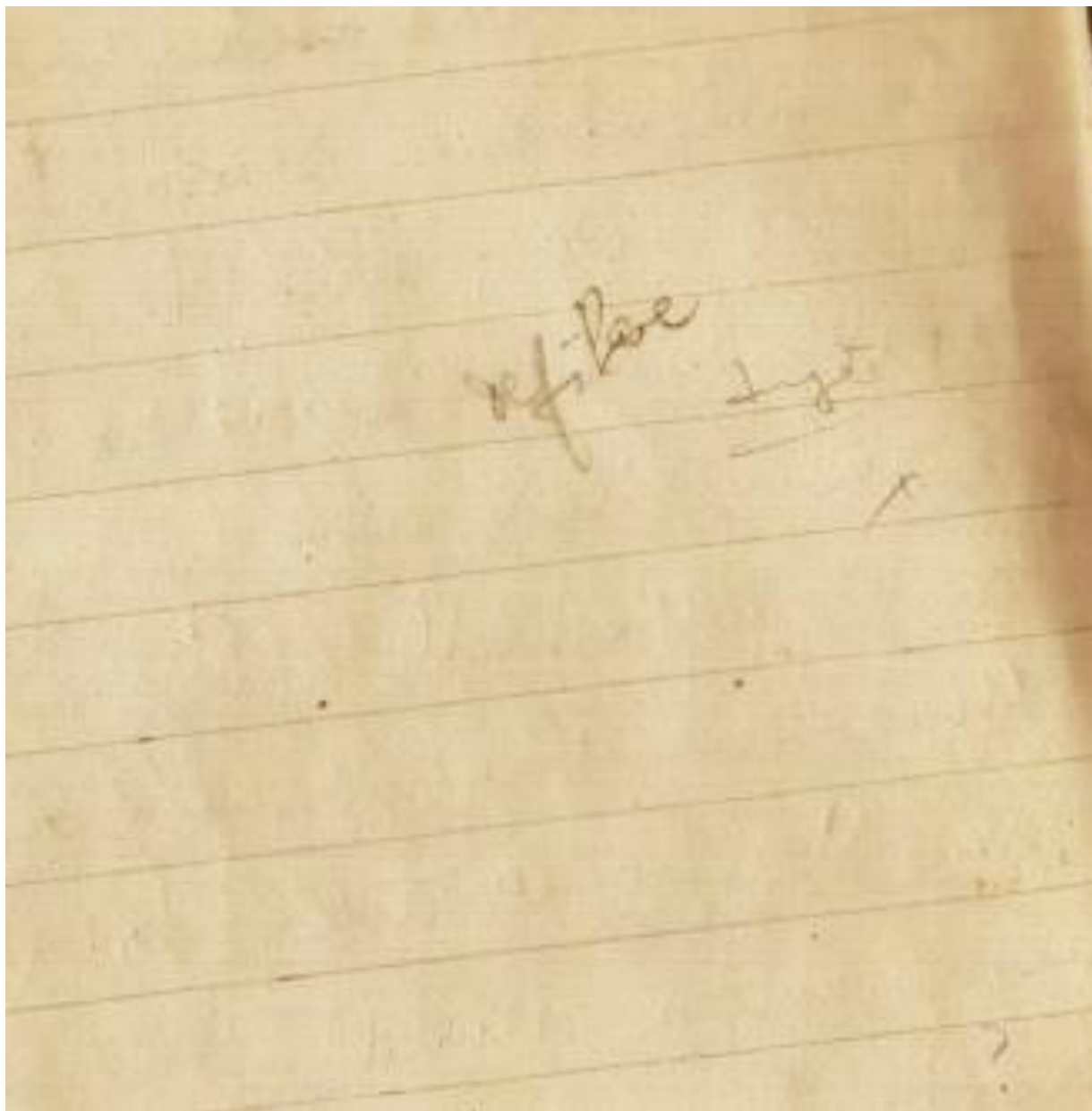
Leon Levitchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

17

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi — Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

18

Într-un târg din Rodolia au fost furate câteva
doi cai primănci și bănuiala a căzut asupra
sălășului de țigani și împreună cu alții l-au
băgat în becul jandarmăriei ca să-i ispitească,
le-au turnat apă cu picătura peste ceafă,
le-au ars degetele sub unghii cu țigara
și au bătut într-una în niște talgere ca
să-i scoată din ale lor. Suferatul negrit al
locomotivei era însă pară mai groază decât
împărțirea cea mai fărâ de ofițeri a Săptății
omenești pentru că era un amestec de alarmă
și groază, durere și răd.

Ca să le în cușă, țiganul se ghemuiea
prin cabină ca o fiară într-o mșă din
cele mai moderne. Se opri o clipă în fața
ferestruicii din față și la vedea fărleșii
pitoare ale sinder, în nou gând de
groază l. cuprinse: dacă, în drumul ei,
locomotiva o să întâlnească un tren ?
Închise ochii, ca săgetat de durere, și

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

începu să privească pe margini.
Cîmpul era pestriț ^{și desolat}, ca o fustă porosită
de țigancă; miriștele erau cînd cenușii,
cînd bătînd în negru; lanurile de porumb
neerles încă, de un galben ~~slăb~~ vested;
lucrat, pădurile, de un verde petricit cu
măști brîie ruginii. ~~Vala~~ De după ~~vala~~
un delușor se țăcă doi plopî înalți și
un canton semid, din cărămidă roșie și
acoperit cu țiglă portocalie.
Cantonierul, soția ~~lui~~ și doi copii îi
strigară ceva ~~neînțelese~~ dar din cauza sul-
raturii locomotivei, țiganul nu înțelese
nimic.
Peste încă vreo zece minute de mers,
roțile tăcămără brusc într-altfel și țiganul
o clipă, ~~se auzia tăcămintă de fier~~
~~roți și locomotivă și schimbă pînă la~~
~~destindă amănunțit~~ de țigăni în partea
cealaltă a cabinei; locomotiva ~~trase~~

își schimbase puțin direcția din cauza unui
macaz. Urmă apoi al doilea macaz și
un tren de marfă pe stînga. Doamne,
cum au hurnit vagoanele, unul după
altul — fiecare în legea lui, după cum
era gol, încărcat, descoperit sau acoperit!
Gara era plină de oameni care strigau
și făceau semne. Țiganul ridică mîinile
spre cer, neputincios și, cu pletele fluturînd
în vînt, dispărui ca un simbol.

Apoi, alte macazuri și cantoane, stu-
lării, un petic de pădure, pomumbiști și
miriști, domuri de stepă, țărani cu
cărutele ^{înclinându-se} făcîndu-și ~~semne~~ și copii veseli
făcîndu-i semn cu mîna. Copii sănătoși,
nu ca Danko al lui... Gîndul îl în-
jughie ca un pumnal, dar durerea nu
tînu mult; ~~prin~~ ^{în} ~~sest~~ înțepătura ce-l
cupsînsese, laios știa că nu a pierdut
încă nimic, că locomotiva îl poartă

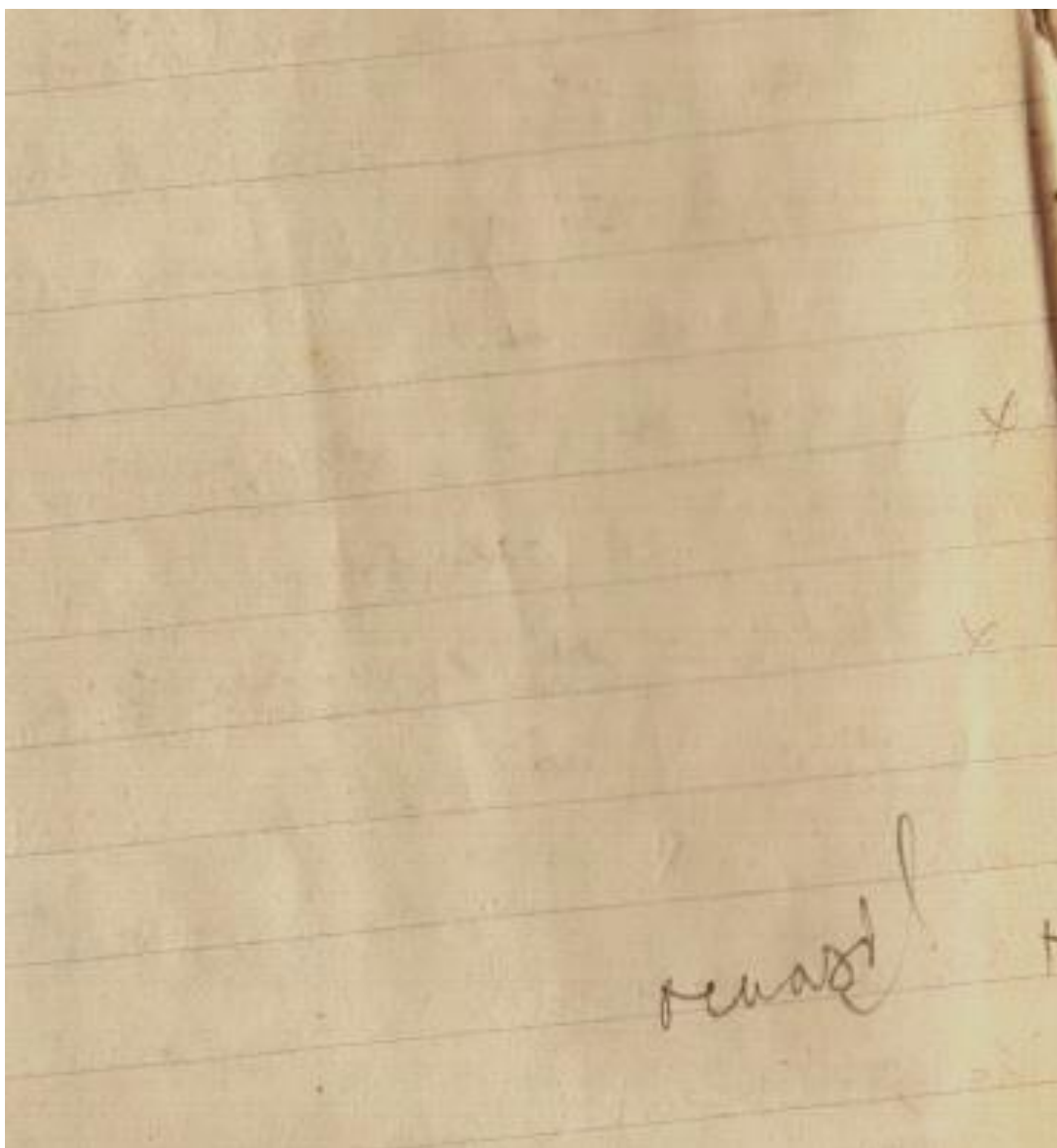
Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

21

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

spre doctorul Se care avea atita nevoie.
Dar se va opri ea mare toamai acolo?
Oricum, prinsese atita groaza de toata ma-
sinaria aceea care-l privea atat de batjo-
coritor prin ceasornicele si indicatoarele si
rotitele ei, incat nu s-ar mai fi încumetat
sa se atinga de ele.

Deodată, șueratul locomotivei, din tăios
si ~~urât~~ pitigănat, deveni răgușit, si
plângător - un fel de ulet neîntrerupt al
unui bolnav în agonie. Laios își astupă din
nou urechile, grămădindu-se într-un colț;
sometul însă îl găsi și aici și-l alina.

Alte cantoane, o haltă, o gară în câmp
deschis - turgeseul era ceva mai departe, respirat
printre roline. Apoi fluierul locomotivei în-
cetă ~~pe la~~ printre-un geamăt ca acela
al sirenelor la înctarea alarmei; iar
liniștea care îi luă locul fu parcă mai
durevoasă decât însuși șueratul. Laios

~~iei strânsă fata într-un spasm sfințitor~~
~~cripare~~ Fata exprimă a lui Lăiș se zgîrui
~~cripă~~ ea lovită de un gîrbaci.

Când își reveni și îndrăzni să privească
pe ferastră, ochii țiganului deslușiră în
fața lui ~~seva~~ turle de biserici, coșuri
de fabrică și mănunchiuri de case mari.

Un se îngelase; intra în Elisabetograd.

Aici trebuia să se oprească. Mergea oare locomotiva mai încet sau i se părea numai?

Își închinase întrucîtva mersul; nu
încăpea nici o îndoială. Focul din suptor
ardea potolit, ~~rotile~~ ~~rotile~~ ~~rotile~~ tăcneau mai
rar. Dar de sărit din locomotivă, nici
vorbă.

Săruri nesfârșite de vagoane. Alte locomotive. Un tren de persoane. Pe peronul gării, o mare de capete.

"Ce-ai făcut, țigane!" ~~Mama~~
"hemoroidule!" ~~Să-l duc stinger!~~ prinse

lujere ofilite, se zugrăvise deslușit în
fața lui Laios, fiind pe fondul ~~trist~~
~~toamnă~~ al muci lumii, fiind pe un cîmp
albăstrui al cerului aechia de toamnă.
El vedea întocmai ca în ajun cînd,
nemaistînd ce să facă, s-a așezat la
căpătîrul roșului și i-a cîntat din
vioara lui - fala sălășului - vechi cîntec țigănesc,
răscolitoare și datătoare de putere.
Laios ~~seose~~ gemu. ~~Asta lui fusese la~~
~~fel de reputincioasă ca și descîntecul bătrînei~~
~~Marga. Asta lăsa copilul său, Asta lui~~
fusese la fel de reputincioasă ca și descîntecul
bătrînei Marga. ~~Alteori asupra lui~~
~~1955~~ Și cu toate că pe Janinka a vrăjit-o
cu vioara, puterea ei cea adevărată se vedea
numai asupra lui însuși. Și aduse Soar
aminte de ea și se simți întărit; și au
însemnat cele câteva note trăgănate care
s-au jucat o clipă-două cu sufletul lui,

după ~~elizațele~~ ~~momentele~~ al chistul acela
neomeneesc al locomotivei !
... Și iată că monstrul de otel și fier
își înestini mult mersul după prima haltă
de dincolo de Elisabetograd. Pulul
pistoanelor se face din ce în ce mai rar,
pomii cîrîngului, presărați pe o parte și
alta a terasamentului, răspundă printr-un
leu din ce în ce mai stins. Apoi, ~~pe~~, ~~în~~
~~se~~ ~~în~~ ~~în~~ ~~în~~ muri și întrecul
rotilor ~~nu~~ ca o încheiere de romanță
țigănească.
Laios se dăbe jos, buimas încă după
cozmarul pe care îl trăise. Se uită, cu
o ultimă înfiorare, la locomotivă, apoi o
luă la goană înapoi, spre Elisabetograd.
Călea ferată îi arăta drumul, dar el
trebuia s-o ocolească pentru a nu fi
prins. Viata sa lui Danko era în
mîinile lui ; din pricina aceasta, oamii

trebuiau ocoliti. Ca un tâlhar, ~~și~~ căntă
drumeaguri puțin umblate, lunci și
pomumbisti. ~~Adesea~~ Alerga tot timpul;
numai când nu ^{se} mai putea feri de oameni,
înecându-l pasul ca să nu-l bănuiască
nimeni. Străbătu astfel ~~peste~~ zece verste ^{când} și
sfârșit de alergătură, ajunse în oraș.
Aici, se descurcă Doctorul de ușor; iar
Doctorul, la vedea banilor care nu se
spuscă nici atunci când trec prin chimire
țigănești, ~~se așeză~~ la ei luă trusa și
medicamentele și se așeză la volanul
mașinii și ~~în~~ mai puțin de într-un
ceas și era ajuns împreună cu țiganul
la patra aceluia.
Când îl văzură pe Laios, țiganii tresă-
riră și se înspăimîntară. Plutele lui negre,
de corb, erau încălțate. Dar ~~nu~~ era oare
~~aceasta~~ ^{aceasta} cea mai potrivită pantă a-l
descoase? O parte din țigani se strânsă.

în jurul automobilului și-l cercetară cu
ochii, și-l mângâiară cu mâinile; ~~unul~~
altul se grăbise în sâmba mude ^{zăcea} Danko,
Starea copilului nu se schimbaseră de la
plecarea tatălui său; dar doctorul era
priceput în meseria lui și-i încredințară
că în două-trei zile, se va face bine.

Așa a fost. Mulțumită doctorilor lui,
chiar în seara aceea ~~se~~ Danko prinse
viață și glas; iar Laios seose seara din
săculețul ei de stambă și-i cîntă copilului.
De abia atîmși au venit și jandarmii ca
să-l ridice. Dar ce putere mai ~~puteau să~~
~~aiba~~ ^{aveau} ~~de~~ ^{irpitiile} lor față de durerea
prilejuită de boala lui Danko, față de
zgomotul drăcesc al locomotivii și, mai
presus de toate, față de sănătatea care
intrase iar în sâmba lui și a Saminskăi?

}

Leon Levițchi – Archive.

3.

O întâmplare cu țigani

1955

29

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake*
line-numbered, at

<http://editura.mttlc.ro/>,

<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph list
of the
40 languages
used by James
Joyce
in writing
*Finnegans
Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018